

EEN OPZIENBARENDE TROUWPARTIJ OP DE DUIKSEHOEF IN 1942

Tegenwoordig zou niemand er zich druk over maken, maar in 1942 was het sensationeel nieuws: Geert van Gorkom (*'Girt den Dove'*) en Adriana Groenendaal – Dingemans (*'Jaon den Bakker'*), beiden wonend op de Duiksehoef, gingen op hun oude dag nog trouwen. Samen waren ze bijna honderdvijftig jaar oud en ze hadden allebei de partner uit hun eerste huwelijk overleefd.

Geert was geboren op 4 maart 1865 op de Baan (tussen De Moer en Kaatsheuvel) als zoon van de boer Hendrik van Gorkom en Henderina Kroot. Hij trouwde op 7 mei 1894 met Adriana Broeders uit Loon op Zand, dochter van de landbouwer Adriaan Broeders en Arnolda van der Velden; zij overleed op 15 mei 1939. Van de zes kinderen bereikten er vier de volwassen leeftijd en twee daarvan woonden op het Kraanven: Adriana (*'Jaon'*, (1901-1972), echtgenote van Tinus den Otter, en Jan (1904-1982), op de boerderij die later door dierenarts Van Riel werd gekocht. Geert overleed in Loon op Zand op 22 januari 1951. Van hem deed het verhaal de ronde, dat hij eens van een perenboom een tak zou hebben afgezaagd waar hij zelf op zat. Misschien gebeurde dat bij de grote wilde perenboom die bij het huis van zijn zoon Jan stond, pal langs de onverharde straat. Die boom leverde elk jaar een karrenvracht kleine harde peertjes op, de beroemde *'Kraanvense pèrkes'*, waar heel de buurt van mee profiteerde.

De bruid Adriana Dingemans was geboren in Kaatsheuvel (*'t Straotje'*) op 4 februari 1871 als dochter van landbouwer Johannes Dingemans en Maria Catharina van Onzenoord. Zij trouwde in Dongen op 22 mei 1902 met Johannes Groenendaal, geboren in Kaatsheuvel op 11 maart 1858 als zoon van de landbouwer Martinus Groenendaal en Johanna Kroot. Het gezin verhuisde in 1919 naar Loon op Zand, waar Jan overleed op 1 juli 1941. Het echtpaar had drie dochters. *Jaon* stierf in Loon op Zand op 6 december 1949.

De romance tussen Geert en *Jaon* was uiteraard in de buurt al gauw bekend geworden. Buurjongen Rien van Laarhoven (*'Rien van Peere'*), later de meest succesvolle jager van Loon op Zand en gezegend met een goed gevoel voor humor, had nog geprobeerd de aanstaande bruid jaloers te maken door haar te vertellen dat hij haar Geert met Kee van Berkel in de heg had zien zitten (Kee was ook een oude weduwe op de Duiksehoef), maar dat maakte geen indruk: de liefde was kennelijk niet te blussen. "n Aauw schuur braandt hard" zeggen de boeren...

Daags voor de trouwerij leverde de Kraanvense schooljeugd nog een bijdrage aan de feestvreugde. In de Lijksticht stond een rij oude dikke palen om het fietspad te scheiden van het karspoor. Ze waren van boven gescheurd en ingerot; er nestelden zelfs *blauwerkes* (pimpelmeesjes) in. Wij versierden die palen door er bremtakken in te steken, maar tevergeefs, want de volgende morgen fietste schoonzoon Tinus den Otter voor het paar uit om ze te verwijderen.

Natuurlijk liep de nieuwsgierige Loonse bevolking uit om voor de mis van half acht het 'echtpaar van de eeuw' de kerk te zien binnen gaan. Het kerkpleintje stond vol wachtenden, met in de hoofdrol - zoals gebruikelijk - Mina Vos, maar helaas, Geert en *Jaon* kwamen niet opdagen. Die waren zo slim geweest om naar de mis van half zeven te gaan en in de kerk achter te blijven. Voordat iemand het in de gaten had, was het paar al in de echt verbonden. Goed, dan maar na de mis. Ook nu had het sensatiebeluste publiek het nakijken, want pastoor Schoenmakers loodste de twee via de sacristie en de pastorietaan ongezien naar buiten.

Geert en *Jaon* stiefelden te voet op huis aan. Ze hadden uiteraard nog niets gegeten of gedronken, want wilde je ter communie gaan, dan moest je in die tijd vanaf middernacht nuchter blijven. Tinus den Otter nodigde ze uit voor een ontbijt; daar was op gerekend met broodjes en dergelijke, maar *Jaon* wees het resoluut af: "*Gin gekhèd op m'nen aauwen dag, rèècht öt de kerk nor huis, dè's aaltij zo gewiest!*"

Het echtpaar leefde, zoals in alle sprookjeshuwelijken, nog lang en gelukkig in hun huisje op de Duiksehoef. Ze hadden nog ruim zeven jaar plezier van elkaar; het was de moeite waard geweest.

Och, natuurlijk, er waren wel eens ooit kleine strubbelingen zoals overal. Een buurman wist te melden dat *Jaon* haar nieuwe echtgenoot moest scheren met een ouderwets scheermes, maar Geert was nogal spraakzaam en kon zelfs tijdens die behandeling zijn mond niet kon houden. Dan klonk het vinnig: "*Haauwt oewen kop dicht! Ik snij oe de nek aaf*"! Geert overleefde zijn tweede echtgenote nog twee jaar.

Dank aan Erik Gelevert voor de genealogische gegevens.

Heemkundekring Loon op 't Sandt

Anton van der Lee